

22 aprilie – 28 aprilie

Să trăim pentru Dumnezeu

Textul de memorat: „Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.” (1 Petru 3:12)

Scriitorii biblici știau că oamenii sunt păcătoși. Cum să nu cunoască această realitate când se confruntau cu ea la fiecare pas? De asemenea, erau conștienți că ei înșiși erau păcătoși (vezi 1 Timotei 1:15). Știau că păcatul este o problemă gravă, pentru rezolvarea căreia a fost necesară moartea lui Isus Hristos. Dar, mai presus de toate, știau că Hristos are putere să ne schimbe viața și să ne facă oameni noi.

Și Petru abordează acest subiect – viața creștinilor după ce ei s-au predat lui Hristos și s-au botezat. Schimbarea lor este atât de mare, încât cei din jur o vor remarca. El nu susține totuși că schimbarea ar fi întotdeauna ușoară, ci ne reamintește că, pentru a obține biruința promisă, uneori trecem și prin suferință (1 Petru 4:1).

Apoi abordează o temă prevalentă în Biblie: iubirea în viața celui care crede în Isus. „Dragostea”, scrie el, „acoperă o sumedenie de păcate”. Când iubim și când iertăm, reflectăm iubirea lui Isus față de noi și iertarea Sa.

Duminică, 25 aprilie – Unitate între credincioși

1. Cum spune Petru că ar trebui să trăiască creștinii? Ce îndemn repetă el? 1 Petru 3:8-12; 2:20,21.

Petru începe îndemnându-i pe creștini să fie „cu aceleași gânduri”, („homophrones”). Însă el nu susține uniformitatea, în sensul că toți ar trebui” să gândească, să acționeze și să creadă exact la fel. Cea mai bună ilustrare a îndemnului sau o găsim în 1 Corinteni 12:1-26, unde Pavel subliniază că, după cum trupul este alcătuit din părți diferite (ochi, mâini etc.), dar este un singur trup, tot așa biserica este formată din indivizi cu daruri spirituale diferite și este totuși o singură biserică. Deși sunt diferiți, membrii ei sunt una în scop și în spirit, în sensul că funcționează împreună pentru a forma o comunitate unită.

Sigur că unitatea aceasta nu este ușor de atins, cum ne-o dovedește prea bine (din nefericire) istoria bisericii creștine. De aceea, imediat după îndemn, apostolul le explică cititorilor săi cum pot atinge acest ideal creștin.

De exemplu, creștinii ar trebui să simtă cu alții (1 Petru 3:8), să sufere împreună cu cei care suferă și să se bucure împreună cu cei care se bucură (vezi 1 Corinteni 12:26). Compasiunea ne ajută să privim lucrurile prin ochii altora și este astfel un pas important spre unitate. Mai departe, Petru îi îndeamnă să se iubească unii pe alții. Isus însuși a declarat că semnul după care pot fi identificați adevărații Săi ucenici este dragostea dintre ei (Ioan 13:35). În continuare, Petru îi sfătuiește pe creștini să fie miloși, să aibă înțelegere față de cei care au probleme sau greșesc.

„Crucificați eul; socotiți-i pe alții mai presus de voi. În felul acesta, veți fi aduși în unitate cu Hristos. Înaintea universului creșc și înaintea bisericii și a lumii, veți da dovada de necontestat că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dumnezeu va fi glorificat prin exemplul pe care voi îl dați.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 9, ed. 2010, p. 140 (188)

Cum practicăm sfaturile date de Petru aici, în special pe cel de a nu întoarce rău pentru rău (1 Petru 3:9)? De ce trebuie să murim față de eu ca să practicăm acest sfat? Cum să murim față de eu? (Vezi Galateni 2:20.)

Luni 24 aprilie – Suferința fizică și biruința asupra păcatului

Da Isus a murit pentru păcatele noastre și avem speranța mântuirii doar în El, în neprihănirea Sa, care ne

acoperă ca o haină și mulțumită căreia Dumnezeu ne socotește neprihăniți. Datorită lui Isus, „tu ești primit de Dumnezeu ca și când nu ai fi păcătuțit niciodată.” - Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2013, p. 47 (62)

Însă Dumnezeu plin de har nu se oprește la simpla declarație că păcatele ne sunt iertate, ci merge mai departe, dându-ne și puterea de a le birui!

2. Ce legătură există între suferință și biruința asupra păcatului? 1 Petru 3:18,21; 4:1,2; Romani 6:1-11.

În 1 Petru 3:18 este utilizat un mic cuvânt grecesc care arată perioada de valabilitate a jertfei aduse de Isus: *hapax*, care înseamnă „o dată pentru totdeauna”. Prin acest cuvânt, se subliniază validitatea suferinței și morții lui Hristos pentru noi.

Cuvintele „astfel dar” din 1 Petru 4:1 leagă afirmațiile din versetele 1 și 2 de cele din capitolul anterior (3:18-22), unde apostolul a arătat că Hristos a suferit pentru păcatele noastre ca să ne aducă la Dumnezeu și că botezul este un simbol complex al mântuirii.

Botezul este, probabil, contextul cel mai potrivit pentru clarificarea cuvintelor sale din 1 Petru 4:1: „Căci Cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul.” Prin botez, creștinul ia parte la suferințele, moartea și învierea lui Isus; el a luat decizia „să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu”. Iar singura cale de a-și împlini decizia este să se supună zilnic Domnului și să-și răstignească „firea pământească împreună cu patimile și poftele ei” (Galateni 5:24).

În Romani 6:1-11, Pavel afirmă că, la botez, creștinii devin una cu Isus în moartea și învierea Sa. La botez, noi am murit față de păcat. Iar acum trebuie să transpunem în practica vieții de zi cu zi această „moarte”. Secretul vieții creștine este dezvăluit de Pavel în următoarele cuvinte: „Socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru” (vers. 11).

Ce suferințe ai îndurat în lupta cu păcatul și cum ai biruit?

Marti, 25 aprilie –Născuți din nou

Prin Hristos, avem parte de o viață nouă, de un nou început. Ne naștem din nou. Iar dintre toate semnificațiile acestei expresii, mai cu seamă pentru cei care L-au primit pe Hristos dincolo de vârsta copilăriei, cea mai importantă este aceea că viața lor trebuie să fie diferită de atunci înainte. Cine dintre noi n-a auzit experiențele extraordinare ale unor oameni care, după ce au trăit în păcat, au cunoscut o transformare radicală datorită lui Isus și harului Său mântuitor?

La fel, Petru, după ce vorbește despre moartea față de păcat și despre viața nouă pe care o avem în Isus (după ce am fost botezați), vorbește despre schimbările de care vom avea parte.

3. Ce schimbări implică viața creștină și cum reacționează cei din jur la aceste schimbări? 1 Petru 4:3-6

Cei trei termeni utilizați de Petru cu referire la consumul de alcool sunt „beții”, „ospete” și „chefuri”. Cu alte cuvinte, acest tip de petreceri s-a terminat pentru creștini. Schimbarea produsă în viața lor trebuie să fie suficient de mare, încât cei care i-au cunoscut înainte să se „mire” că nu mai participă împreună cu ei la desfrâu (vers. 4). Ei au astfel ocazia de a le da celor necredincioși o mărturie tăcută, fără să le țină o predică. Viața creștinului evlavios poate fi o mărturie mai puternică decât toate predicile din lume.

4. Ce ne spune Petru despre judecată în textele studiate?

La fel ca alți scriitori biblici (Ioan 5:29; 2 Corinteni 5:10; Evrei 9:27), Petru afirmă clar că, într-o zi, va exista o judecată pentru păcatele săvârșite în timpul vieții (1 Petru 4:2). Când spune că Evanghelia „a fost vestită... și celor morți” (1 Petru 4:6), el se referă la faptul că oamenii care acum sunt morți au avut, cât au fost în viață, ocazia de a cunoaște harul mântuitor al lui Dumnezeu. Din acest motiv, Dumnezeu îi va judeca și pe ei.

Ce schimbări a adus Isus în viața ta?

Miercuri, 26 aprilie – Păcatele firii pământești

Când enumera păcatele comise de credincioși înainte de convertire, Petru menționează și câteva păcate care se încadrează la categoria păcate sexuale”.

5. Recitește 1 Petru 4:3. Ce păcate amintește Petru aici?

Două cuvinte au o conotație sexuală clară: „desfrânări” (*aselgia*, „senzualitate”) și „pofte” (*epithumia*, „dorință sau impuls sexual”).

Citind acestea, creștinii ar putea să-și facă o impresie greșită. Biblia nu este împotriva relației sexuale. Dimpotrivă, ne arată că Dumnezeu a creat-o și le-a dăruit-o oamenilor ca pe o mare binecuvântare. Sexualitatea își are originea în Eden, la început: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup. Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine” (Geneza 2:24,25). Ea urma să fie un element-cheie care să-i unească pe soț și soție într-un angajament pe viață, care este cel mai potrivit cadru pentru creșterea copiilor. Intimitatea dintre soț și soție avea să fie un simbol al relației strânse pe care Dumnezeu caută să o aibă cu poporul Său (vezi Ieremia 3, Ezechiel 16, Osea 1 – 3).

În cadrul cuvenit, adică în cadrul căsătoriei dintre un bărbat și o femeie, sexualitatea este o binecuvântare imensă; însă, într-un cadru necuvenit, ea poate deveni una dintre forțele cele mai distructive din lume. Consecințele devastatoare pe care le au aici și acum aceste păcate sunt imposibil de estimat. Toți cunoaștem persoane a căror viață a fost distrusă de folosirea greșită a acestui dar minunat.

6. Citește 2 Samuel 11:4; 1 Corinteni 5:1; Geneza 19:5; 1 Corinteni 10:8. Ce au în comun aceste texte?

Istoriile despre consecințele acestor păcate nu găsim numai în Biblie. Dar să fim atenți. Uneori, societatea tinde să aprobe păcatele și să dezaprobe doar consecințele. Dar păcatele sexuale sunt tot păcate. Creștinul trebuie să se ferească de ele, dar să ia seama și la sfatul din Luca 6:42.

Joi, 27 aprilie – „Dragostea acoperă totul”

Încă din timpul lui Petru, creștinii s-au așteptat ca Isus să vină repede să pună capăt istoriei acestei lumi: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii!” (1 Petru 4:7). Petru îi îndeamnă aici pe credincioși să fie pregătiți pentru sfârșit.

7. Potrivit lui Petru, cum ar trebui să fie creștinii care știu că „sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”? 1 Petru 4:7-11

Pe lângă faptul că trebuie să fie înțelepți și să vegheze în rugăciune, creștinii trebuie să aibă „o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci «dragostea acoperă o sumedenie de păcate»” (1 Petru 4:8).

Cum acoperă dragostea păcatul? Cheia răspunsului se găsește în textul citat aici din Proverbele 10:12: „Ura stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate greșelile.” Dacă ne iubim unii pe alții, îi iertăm mai repede: și mai ușor pe cei care ne rănesc, care ne insultă. Dragostea L-a făcut pe Hristos să ne ierte și ar trebui să ne determine și pe noi să-i iertăm pe alții. Unde este dragoste din belșug, răul făcut, fie mic sau mare, este trecut cu vederea și uitat mai repede.

Petru reia aici ideea exprimată de Isus și de Pavel, care afirmă că toată Legea se rezumă la datoria de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima și de a-i iubi pe semenii noștri ca pe noi înșine (Matei 22:34-39; Romani 13:8-10).

În continuare, Petru îi îndeamnă pe creștini să fie ospitalieri. Revenirea Domnului este aproape, însă nu este un motiv ca ei să se retragă din viața socială. Iar în final, el îi îndeamnă ca, dacă vorbesc, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. În timpul solemn pe care-l trăim, ar trebui să vorbim în mod serios despre adevărurile spirituale.

„Dragostea acoperă o sumedenie de păcate.” Cine a comis un păcat împotriva ta? Cum poți să-i arăți
Studiu Biblic, Trim. II, 2017 – Învățăături din epistolele lui Petru

dragoste pentru a „acoperi” acel păcat? De ce este în avantajul tău să faci acest lucru?

Vineri, 28 aprilie – Un gând de încheiere

Dragostea care este îndelung răbdătoare și blândă nu va face dintr-o indiscreție o jignire de neiertat, nici capital din greșelile altora. Scriptura învață clar că acela care greșește trebuie tratat cu îngăduință și compasiune. Dacă este urmată calea cea dreaptă, inima aparent încăpățânată poate fi câștigată la Isus. Dragostea Lui acoperă o mulțime de păcate. Harul Său nu conduce niciodată la evidențierea greșelilor cuiva, dacă aceasta nu este o necesitate spre bine.” - Ellen G. White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, ed. 1997, p. 218 (267)

Să ne gândim la femeia prinsă în adulter (Ioan 8:1-11). Oe obicei, când ne gândim la ea, vedem harul Domnului față de o femeie decăzută. Există însă un aspect mai profund. Înfruntându-i pe cei care o aduseseră pe femeie la El, Isus a scris „păcatele ascunse ale vieții lor” (Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 397, în orig., p. 561) pe pământ, de unde cuvintele se puteau șterge repede. De ce nu i-a acuzat deschis, aruncându-le în față păcatele săvârșite, poate cel puțin la fel de grave sau chiar mai grave decât ale femeii? Isus a ales să le arate că le cunoștea ipocrizia și răutatea, dar hotărâse să nu le dezvăluie public. Poate că, arătându-le că le știa intențiile și oferindu-le totuși ocazia de a accepta mântuirea, El dorea să ajungă la inimile lor. Ce lecție frumoasă despre modul în care ar trebui să ne purtăm cu cei care au păcătuit!

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Proverbele 15-21

1. Despre ce spune înțeleptul că este școala înțelepciunii?
2. Ce este mai bine decât să împărți prada cu cei mândri?
3. Cine se supără de orice lucru bun?
4. Ce fel de moștenire nu va fi binecuvântată la sfârșit?

Profeți și regi, capitolul 17

5. Cine întemeiase școlile prorocilor în Israel?